

[Finansministeren.]

skal fremkomme en officiel Udtalelse, som jeg skal gøre mig Umage for at faa formet saadan, at Køberne i størst mulig Udstrækning kan blive klar over, at de løber en virkelig Risiko for at komme til at betale Grundstigningsskyld af den Ejendom, de køber. Det er Vanskeligheden ved hele dette Problem, at man ikke altid, naar man køber en Ejendom, kan være fuldt klar over, hvilken Risiko man i saa Henseende løber, men den Klarhed, som man paa Grundlag af den gældende Lovgivning kan have, bør man i hvert Fald ikke savne paa Grund af Uvidenhed. Derfor er jeg enig med Udvalget i, at en saadan Udtalelse er paa sin Plads.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Tekst samt dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 299 af 26. November 1931 om Statsanstalten for Livsforsikring.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6663; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5583).

Sagen sattes til Forhandling.

Fr. Dalgaard: Jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde disse Ændringer til Loven om Statsanstalten for Livsforsikring, der alle betyder en øget Aktivitet for Statsanstalten, som jo paa visse Punkter er bundet mere end Konkurrenterne om Livsforsikringer og Livrenteforsikringer. Det er efter vor Mening paakrævede Ændringer, der her foreslaas, og jeg kan som sagt paa mit Partis Vegne tilsige vor Medvirken til hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget.

Holm: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, at Forudsætningerne for den gældende Lov om Statsanstalten for Livsforsikring ikke længere er til Stede, og det vil være rimeligt, at man nu foretager de Ændringer i Loven, som er fornødne, bl. a.

forhøjer Forsikringssummerne og fastsætter nye Bestemmelser med Hensyn til Statsanstaltens Risiko. Endvidere maa man hilse det med Glæde, at man ikke længere betragter Flyvning med samme Mistænksomhed, som man gør i den gældende Lov. Jeg vil derfor anbefale det foreliggende Lovforslag.

Aksel Møller: Heller ikke jeg har Indvendinger at gøre mod det forelagte Lovforslags Affattelse. Der kunde naturligvis nok være Anledning til at spørge, hvorfor man gaar saa vidt, at man ændrer Formen i § 25 saa afgørende fra, hvad den tidligere har været. Jeg tænker ikke paa de Betingelser, man opstiller, for de er nogenlunde identiske og i alt Fald moderniserede i Forhold til den gældende Lov, men jeg tænker paa, at medens det tidligere var saaledes, at Bestyrelsen kun kunde forlange en Tillægspræmie for de Forhold, der her er Tale om, kan den efter dette Lovforslag simpelt hen afvise en Forsikring, hvor Forsikringstageren er underkastet et af disse Forhold. Men det kan maaske være, at der er gode forsikringsmæssige Erfaringer for, at Bestyrelsen skal kunne foretage en saadan Afvisning, og det vil der efter min Mening være Grund til at tale om et Udvalg.

Jeg vil ikke begære Udvalg i denne Sag blot for dette ene Spørgsmaals Skyld, men fordi jeg mener, det er fornuftigt at lade dette Lovforslag om Statsanstalten for Livsforsikring underkaste en Udvalgsbehandling ud fra Synspunktet, om det stadig skal have sin Forbliven ved Bestemmelser, som, saa vidt jeg ved, stammer fra 1871, og som gaar ud paa paa særlig Maade at undtage Statsanstalten for Livsforsikring fra Skattepligt. Det er saa meget des mere rimeligt, forekommer det mig, at gøre dette, da vi netop i det høje Ting behandler Spørgsmaalet om Eengangsskatten, der jo er foreslaaet ogsaa at skulle omfatte Livsforsikringsselskaber. Jeg vil derfor tro, det var rigtigt, vi saa nøjere paa disse Bestemmelser.

Det er selvfølgelig et Spørgsmaal, hvorom der kunde være megen Mulighed for Diskussion, hvis man gik ind paa det i Enkeltheder ved denne første Behandling. Jeg vil dog nøjes med at hævde, at naar der i 1871, eller maaske tidligere, blev indsat en Bestemmelse i Loven om, at Statsanstaltens Formue skulde beskyttes paa særlig Maade over for Statens eventuelle Lyster til at tillegne sig den, og naar det blev bestemt, at Statsanstaltens Forsikringer ikke skulde